

ENCOMIA

HVBÆ SLACCENVVAL.

DENSIS, AC THER-

marum Carolinarum apud

BOEMOS.

ITEM Liber Elegiarum ac

Epigrammatum,

AVTHORE

GASPARE BRVSCHIQ.

VITBERGAE,

ANNO

M. D. XLII.

*Dedit ac optimo viro dno
Ioanni Eilenspergero
amico veteri ac ha-
rils. ab G. Bruschio.*

IOANNES STIGELIVS
GASPARI BRVSCIO.

Cum doctis numerent nihil poetis
Quorum est officium Deas tueri,
Quæ casti Eloquij sacros liquores
Castis non nisi vatibus propinant:
Inter tot mala totq; passiones
Hec nobis recreatio relicta est:
Vt montes tamen aureos, scruposq;
Argenti liceat videre tantum,
Complectiq; animis, An hec voluptas
Tanti est, vt cupias poeta dici?
Hoc tu forte, sed audi amice Brusih
Si non quod cupias, habere fas est:
Magna est commoditas imaginari.
O doctos nimis alte imaginari
Hoc qui temporis audiunt poetæ.

Nasce, Pati, Mori & resuscitatos frui
æterna vita cum Christo.

REVERENDO

IN CHRISTO PATRI AC DOMINO

IOANNI ABBATI DE PELIANO APVD

Boemos, Domino & mœcenati suo

S. D. Gaspar Bruschius.

VOD officijs ego ac liberalitati
tuæ Reuerende Pater, minus
hactenus quàm equum erat re-
spondi, nec adhuc respondeo,
cupio humanitatem tuam pa-
cienier potius ferre quàm ma-
gnopere hac de causa indignari.
Agnosco enim officia tua &
agnoui etiam dudum, quàmuis
horum magnitudini non passa me fuerit hactenus, curta
mea supellex pro animi sententia respondere. Ne verò
memoriam tui me penitus abieciisse existimare possis, aut
suspiceris officia tua in hominem parum gratum te collo-
casse, Volui animum tibi meum, quàm sit is tui tuarumq;
virtutum & amans & obseruans publico scripto declara-
re. Gaudeo .n. tantum abest vt moleste feram, eam que
mibi tecum est animorum Coniunctionem ac Amicitiam
notam esse bonis quàm plurimis: presertim cum non im-
merito te amem aut temere colam. Ea autem es (non
enim dicam nunc de fortunis, quib. in his publicis dissidijs
& periculis ne ipse quidem frui potes) virtute ac ingenij
dexteritate, ea porro humanitate ac pietate, vt merito te
docti ac pij omnes amare, amplecti ac obseruare denique
& magnificere debeant. Ne autem ego breuem libellum
longiori Præfatione onerem, & leue munus multa verbo-
rum ambage tibi obtrusisse videar, relicta hic Virtutum

A ij tuarum

quarum commemoratione qua te nec delectari scio, ad li-
 belli præsentis mentionem accedo. Fateor autem ingenue
 me multa humanitati tuæ debere. Et cuperem profecto
 longe plura etiam animo promptissimo præstare, Sed re-
 pugnat meo voto partim fortunæ malignitas, partim in-
 genij huius mediocritas. Vtunque tamen his omnibus
 reclamantibus faciam quod possum. Nec dubito, quin sis
 id (quod bono animo suscipio & facio) boni consulturus.
 Offero autem humanitati tuæ Libellam hunc de Huba
 Slaccenvualdenſi & Thermis Carolinis in honorem &
 patriæ meæ & generosissimarum apud vos familiarum
 Pflugianæ, nempe ac Slicinæ cum aliquot Elegijs ac
 Epigrammatibus scriptum, Eius cupio te præcipue &
 multas easdemq; non vulgares ob causas patronum esse
 seu, vt Poetæ vocabulo vtar, Genium quoq;. Quamuis
 interim admodum dubitem, sit ne meus libellus in hac im-
 mensa temporum malignitate victurus, quæ cum ceteris
 ordinibus, tum vero præcipue Musarum cultoribus vere
 ferrea sunt. Hortor te autem & ex animo oro. Primum,
 vt hunc libellum, quod ego te affari cõstitui, & quem volo
 apud te esse mei erga te animi veluti testimonium quod-
 dam non grauatim excipias, Deinde, vt quod hæcenus
 egregie facis pias literas & ames & tuearis, Scholasq; vir-
 tutis ac pietatis domicilia seu officinas, ac exulantis in hoc
 mundo CHRISTI sola fere hospicia liberalitate ac muni-
 ficentia tua ornare ac promouere pergas. Id beneficium
 CHRISTVS sibi & Ecclesiæ suæ præstari cupit, ac diuina
 voce ab his (qui Reipub. præfunt) postulat. Idem hoc
 oppressæ ac lachrymantes Musæ te rogant & obtestantur.
 Bene vale, Saluta D. Georgium priorem ac Michaelem
 procuratorem cœnobij tui, Bartholomæum item affinem
 meum reuerenter. Datæ Vitebergæ in Saxonib. Anno
 Christi M. D. XLII. Mense Iunio.

ENCOMION HVBAE SLACCEN-
 vualdenſis, montis inexhauribiles albi plumbi
 mineras continentis, versu Heroico.

Qui putat esse nouum, veterū vel profus ab vsu
 Scriptorum vulgari alienum aut vatibus impar
 Versibus aut montes cantare, aut dicere colles
 Præcipue Naturæ aliquid quos scimus habere
 Conditæ, & ex sese fluuios effundere dignos
 Laude, aut thesauros alios in ventre tenere
 Quos DEVS in nostros vsus vitamq; creauit
 Fundamenta sui faceret cum totius orbis:
 Id qui forte nouum veluti miratur & optat
 Causas nosse, quib. conatus tractus in istos
 Non teneos potius iuuenum descripserim amores
 Quales Naso canit reliquorum turbaque Vatum
 Gallus, Acidalia celebrisq; Propertius arte
 Et quem clara tulit cultum Verona Catullum:
 Is legat Andini doctissima scripta Maronis
 Inuenietq; rogos Aetnæ flammisque furentes
 Heroo dictas versu, versuq; perenni
 Quem nec auara dies (que deterit omnia) rumpet
 Nec poterunt vnde nec edaces perdere flammæ.
 VOſ igitur iuuenis qui talia scripta Poetæ
 Vel legitis vel iudicium de carmine fertis
 Desinitote rei tanquam nouitate moueri
 Que fuit antiquis etiam seruata diebus.
 Ergo meo linguis animisque fauete labori
 Quo charæ imprimis patriæ volo gratificari
 Mentis & exercere aciem studijq; vigorem.
 Quamuis hac etiam laudi ratione DEOR VM
 Consultitur, quam nos certe decet vsq; tueri:

A iij

Cum

Ad lecto-
rem.

Cum sit finis is ac humanæ caussa cohortis
 Factæ ac dispositæ præsentis ad ocia vitæ,
 Ut taceam, quod & hic Naturæ arcana latentis
 Commemorantur & ante hominum ponuntur ocellos,
 Que forsitan Deus & Natura abscondere cœcis
 Ne nobis essent vitiorum caussa, malorum
 Aut irritamenta, vt sunt, voluere tenebris.
 Aut Deus in nostros fortassis condidit vsus
 Hunc cum syderibus lucentem condidit orbem.
 Nec dubito, quin præclare mereantur & illi
 De genere humano, quibus explicuisse DEORVM
 Res pulcre ornatas præclarum aut dulce videtur.
 Ordinar ergo, iugumq; canam quo Teutonius orbis
 Non habet & stanni plumbiq; feracius vllum.
 Tu mea phœbe tuis impelle furoribus ora
 Nec quem iuuisti tocies nunc desere vatem
 Qui cupit ad fontesq; tuos ascendere castos
 Achaurire tuæ dulcissima pocula turbæ.

Therma Carolinæ. Sunt salubres longo qua terra Boemica tractu
 Sese aperit, fama notę vsq; ad sydera Baſę.

*Slaccen-
 eumeldum
 civitas me
 tallica in
 aditu Bo-
 hemie cœ-
 pta, adifi-
 cari à Slac-
 cone baro-
 ne de Rie-
 senberg.* Venator latebras exquirens fertur easdem
 Ut primus vidisse, ita toto primus in orbe
 Sumptibus excoluisse suis, ornasse locumq;
 Libertatibus ob tepidas absq; ignibus vndas
 Quas Natura coquit feruentis sulphure Solis
 Accenso radijs media telluris in aluo.
 Talib. à Thermis non est procul vrbs mediocris
 Slacconis authoris nomen de nomine primi
 Accipiens, antiqua docent vt scripta vetustis
 Obseruata locis. Addas cognomina Syluæ
 Slacconis appellabitur hæc cognomine Sylua.

Patria

Patria chara mihi, miseræ cui debeo vitæ
 Istius auspiciū, cui debeo deniq; cuncta
 Que debere potest aliquis Natalibus oris.
 Vallib. illa bis est amplis inclusa duabus
 Quarum que prior est Schonfeldum attingit, eodem
 Munere præclarum longeq; vetustius, à quo
 Iura petunt alię, quibus est excudere stannum
 Et labor & studium: quàm late Teutona turba
 Et puteos telluris adit vestigat &, vrbes,
 Turribus ac altis non est circumdata muris
 Qui possent hostes arcere, repellere tela
 Atq; laborantes intus defendere ciues.
 Mœnia non illic, non propugnacula surgunt:
 Non arces, quia pax in ea dominatur, & armis
 Nullus ibi locus est: non hostes atq; tumultus
 Barbara terra fouet, verum aurea tempora pacis
 Dilligit & magnæ scrutatur viscera matris.
 Est vrbs diuitijs toto notissima cœlo
 Candida quàm spargit late sua lumina Phœbe.
 Has neq; per fraudes aliquas artesue malignas
 Vt fortasse solent alię, per aromata praua
 Aut allata peregrinis per vellera terris
 Per piper atq; crocum, quod Eois fertur ab Indis
 Sed virtute sua vigiliq; labore parauit.
 Dum terræ venas latebras & opaca recludit
 Obscurisq; locis abstrusa perambulat antra:
 Ac cita sub telluris agit testudine crebras
 Ac infinitas fossas, mireq; profundas
 Speluncas, vt ad Antipodum mox tecta domosq;
 Oppositas nobis videatur posse venire
 Vel Phlegetontæi tumidam Plutonis ad aulam.
 Scilicet ex illa Schonfeldum versus ituris

*Schonfel-
 dum oppi-
 dum me-
 tallicum,
 prope Sla-
 cennaldum
 à Burſio de
 Rieſenberg
 conditum,*

Obuius

H V B A Obuius est tractu longo mons arduus: **H V B A M**
mons me- Patria turba vocat, Non exhauribilis albi
sallicus. Thesaurus plumbi, cererem è quo Teutones omnem
 Haurimus bibimusq; siti impaciente coacti,
 Ille suos grata dominos pietate beaurit,
 Præmia proq; habitis dedit ampla laboribus annos
 Ac adeo longos, adeo constanter, vt illi
 Ne similem possis monstrare aut dicere, quibus
 Fertilis innumeros habeas Germania montes
 Auro famosos argento omniq; metallo.
 Ac multis adeo fuit hæc fortuna secunda
 Inferiore loco modicisq; parentibus ortis
 Mœonios merito valeas vt dicere Croesos
 Qui vel Dulichio prius Iro pauperiores
 Extiterant: Adeo fortuna volubilis errat
 Passibus ambiguis, namq; hunc modo deprimit, illum
 Euehit, ac iterum cum vult detrudat eundem
 In nimium miserat ex ampla sede ruinas
 Exiit ac opibus bene quem vix induit amplis.
 Quinetiam cuius ditioni est subditus, Heros
 Cui dedit æraturum titulos & nomen aratrum
 Iusticia nulli, nulli pietate secundus
 Dexteritate, fide ac meritis ad sidera notus
 Albi & Egra rigant quàm late flumina Bœmos
 Scilicet ille etiam titulo dignissimus omni
 Ex hoc innumeros thesauros monte recepit:
 Effodiuntur enim vena quàm diuite nusquam
 Istius è montis puteis diuersa metalla:
 Horum candidius plumbum esse frequentius ipso
 Hoc in monte solet: nusquam numerosius atq;
 Dignius eruitur fuluo aut opulentiùs auro.
 Ausones id norunt & Gallia tota fatetur

GASPAR
Pflugius
Baro boe-
mus, domi-
nus in Pet-
tissoio ac
Rabenstei-
no.

Brachia

Brachia quàm late sua nobilis Adria tendit
 Ac Antenorei diues fluit vnda Timauri
 Qua fluit & Rodanus, quàm late Sequana Phœbi
 Nobilitatus aquis Celtarum terminat agros.
 Hi segregant stannum ac auri prædulce metallum
 Diuite Vulcano flammis ac igne subactum.
 Sed quæ causa Metallorum sit materiesq;
 Id Sophiæ partim describunt dogmata nobis
 Mentibus humanis partim DEVS indidit author
 Cunctarumq; creator opum terræq; marisq;
 Rector & ætherea princeps dominator in aula
 Qui poenas statuit reprobis ac præmia iustis.
 Stannum sulphuris est modici mixtura, leuisq;
 Argenti viui. His accedit crassa vaporum
 Materies è terra ortorum ac sulphureorum.
 Hæc ita miscentur pulcre tellure sub ima
 Ac solis radijs agitantur & igne coquantur
 Aethereo, donec coalescat tale metallum.
 Nam prisca veluti vates Sophiæq; Magistri
 Commemorant testatur & experientia rerum
 Terra metallorum est mater, quia continet illa
 Ventre fouetq; suo. Titan pater, ille calore
 Viq; sua vegetat sub terræ nata profundis
 Viscerib. Generant naturam scilicet ipsi
 Sulphur & argentum viuum: ex his omnia sunt
 Quæ toto sunt generantur & orbe metalla.
 Quorum quod prius est terra est subtilis & aer
 Piguis: in effigiem solari lumine coctum.
 Posterius terra est valde subtilis, aquarum
 Assumens aliquid grauium. Ac vrentis id ipsum est
 Sulphuris & solis feruente calore coactum.
 Ex his omnia sub vasta tellure metalla

Descriptio
Stanni.

Causse effi-
cientes me-
tallorum.

Sulphuris
descriptio.

Argent-
uini descri-
ptio.

B Constantur, pto.

Conflantur, que sunt irritamenta malorum.
 Et quo purius est sulphur, quo purius atq;
 Argentum viuum, quanto & perfectius illa
 Purgantur solis radijs, solisue calore
 Omnia lustrantis, tanto solet esse metallum
 Purius ac præstantius ac subtilius ipsum.
 Hec noster quia pura nimis mons continet iste
 Et prauis nihil admittit crassiq; vaporis
 Ipsum etiam stannum tenerum solet esse, magisq;
 Nobile, quam reliquis locis regionibus atq;
 Mons recte iacet Eoos erectus ad ignes
 Non syluis gaudens varietq; frequentibus antris
 Expositus soli, fauo solisq; calori
 Quo sic venarumq; viæ fibræq; coquuntur
 Ut melius possint dein respondere colonis
 Qui semper cupiunt, nunq; faciantur auari,
 Hunc si conscendes fortassis amore videndi
 Res & mirandas & visu ac nomine dignas
 Tot noua scilicet & vetera instrumenta videbis
 Totq; casas, quas verius & tentoria dices
 In quarum medio funis ductarius urnas
 Fortibus actus equis circum perducit ab imo
 Ad summum putei decussio monte refertas,
 Totq; moletrinas, fabricas tot saxa nouasq;
 Res, quib. apta dari vix possunt nomina, quas nec
 Viderunt veteres. Certe mirabere, quorsum
 Talia pertineant, ad quos prosintue labores
 Aut quibus vsibus instaurentur. Paulo videbis
 Post, opera & studia ac adeo diuersa, nec vnq;
 Visa sub hoc toto prius æthere. Scilicet illic
 Turba metallica Persephones illabitur antris
 Per puteos, & ibi fossas agit, atq; lapillos

*Situs Mon-
tis.*

*Vocant has
casas Gau-
pel vulgo,
et sunt in-
star Tentorij.*

*Labores
Metallici.*

Excindit,

Excindit, quos mox tractoria machina sursum
 Virib. è puteo iuuenum rapit acta duorum
 Siue trium. Videas sudoribus eruta saxa
 In cumulum congesta pyram velut igne cremari
 Atq; ita molliri vulcano, vt deinde minori
 Possint contundi & tolerabiliore labore.
 Grandia frangendo in tenues mutantur arenas
 Saxa, reputantur que mox fluuiis vndis:
 Sic que pondere sunt leuiora minusq; futura
 Vtilia, absorbentur aquis: sed que meliora
 Illa sedent imo (cum sint grauiora) barathro,
 Atq; manent. Hec illyria pice sunt nigriores
 Qui lapides fuerant prius amplæ molis, arenæ,
 Que nigra sunt grauioraq; conseruantur, At alba
 Ac leuiora molas extra congesta lacere
 In tumulo videas, donec labor illa secundus
 Perquirat, si forte boni quid inhareat: ac sic
 Cuncta ad perfectum lauet ac examinet vnguem.
 Nigra solent patulæ fornacis in igne liquari
 Inq; albi plumbi massas ac frustra resolui.
 Tales quotidie videas hic esse labores
 Ac exerceri nullo non tempore ab illis
 Contempta quos pauperie iuuat ire per altum
 Et cum fortuna cristas æ tollere læta.
 Nec secus incumbunt operi duroq; labori
 Quam formicarum solet agmen, apumue propago
 Paruula. Formicæ patitur dum temporis ætas
 Dum calidi splendent soles, & gramina terras
 Obducunt, flauisq; æstas exultat aristis:
 Farra legunt, paruis humeris congestaq; grana
 In terræ caueas notissima tecta reponunt
 Pro se proq; suis, Gelidæ ne tempore Brumæ

B ij Quando

Hassel.

*Metallici
eam lapi-
dum con-
gerie uul-
go emen-
rost uocant*

*Lapis stan-
narius qui
est nigra
arena re-
sistet in
fundo; cet-
tera alba
er leuia
absorbentur
aquis.*

*Ex nigris
arenulis,
fit stannum.*

Quando breues soles & hyems glacialis eidem.
Non instare sinunt operi, moriantur egenæ.
Sic & apes æstate noua, dum plurima circum
Floret ubiq; seges, tellus dum procreat herbas
Et violæ molles & candida Lilla surgunt:
Per summos voltant apices & singula libant
Ac rorem cœlo lapsum succosq; suaues
Floribus elciant, ex his fragrantia summo
Mella labore legunt, in castraq; cærea trudent
Et dulci tandem distendunt nectare cellas,
Ignauumq; abigunt longo pecus ordine fucos.
Sic etiam quorum foditur sudore metallum
Conatu & studio nunq; cessante laborant
Ignaros pelluntq; procul velut ocia amantes
Atq; libidinibus Cereri Bachoq; vacantes
Talibus ergo parum tantisq; laborib. aptos.
Alter enim venas, extensaq; brachia querit
Venarum, diuina sibi quas virgula monstrat
Solis ad Eoos dum prouidus ambulat orbis
Sollicitusq; videt quò inclinatura caput sit
Paruula thesauri latitantis conscia virga.
Alter emit partes fontæ, quas vendidit alter
Atq; reliquit vt aut steriles, aut vtilitate
Non respondentes operæ duroq; labori.
Partibus his solet interdum ditescere spretis
Cui placidam fortuna magis se præbuit, alter
Pauperie qui nuper erat vel prestior Iro.
Sic regit hos etiam cœli clementia montes
Que certo duodena regit moderamine signa
Atq; gubernat id omne sacri munimen Olympi.
Alter agit fossas ac saxa metallica monte
Decutit, Hæc alius multo sudore foramen

Ad

Ad putei trahit ac situlos ingentibus implet
Molib. hos solet ex atris traxisse tenebris
In patulas auras rudis ac robusta iuuentus.
Que magno rurale solet resonare boatu
Carmen, Stentoreaq; suis placuisse puellis
Voce cupit. Phœbi ac Musarum ignara iuuentas
Nata laboribus & rebus feruilib. illas
Præposuisse solet Phœbo doctæq; Mineræ.
Ac vtinam tali quoq; scrutaremur amore
Scripta Prophetarum, Sanctorum dogmata patrum
Verba voluntatemq; Dei: cœlestia nempe
Ac sanctas animas facientia dia metalla.
Que (quanto plumbum est argento vilius: aurum
Dignius argento, præstantius & mage gratum)
Tanto nobilitora auro argentoq; putari
Debent à nobis & haberi. Quantaq; distant
Inter se spacia hæc, tellus cœlestis & orbis
Aeterno distant æternaq; gaudia luctu:
Tanto absunt telluris opes, cœliq; metalla
Inter se spacio: quanto lux atq; tenebræ
Dura silex, fuluo radiansq; Chrysolitus auro.
Nemo tamen miratur opes venasq; recludit
Biblia quas monstrant superiq; volumina cœli
Scripta Dei digitis. Istas rarissima turba
Curat opes: terræ potius miramur honores
Et quæ debebant nobis abscondita forsan
Esse, voluptatum dum sunt fomesq; malorum.
Hec nos eruiamus studio summoq; labore
Sæpe in perniciem nostri quoq; sanguinis. Et q̄
Cogitat id iam iam nimium rarissima turba?
Natus Iessæa CHRISTVS de virgine, summi
Filius ille Dei, cuius nos sanguine sumus

B ij

Participes

Participes vitæ, ciuesq; nouemplicis aulae.
 Scilicet is sua dogmata nos noctesq; diesq;
 Scrutari iubet & coeli cognoscere numen.
 Scripturasq; vocat testes, quia testificentur
 De se, de meritisq; suis, de morte perennem
 Qua vitam peperit cunctis credentibus in se,
 Hec si tu foderes etiam preciosa metalla
 Patria clara, mihi nimium gratissima tellus:
 Si scrutareris patrij mysteria coeli,
 Ac res aethereas generis pia semina nostri:
 Ah foelix esses nimium, nimiumq; beata,
 Ergo agnosce DEVM vitæ rerumq; parentem
 A cuius bonitate fluunt quaecunq; decori
 Aut aliquid bonitatis habent. Hunc dilige toto
 Pectore, & huic offer totam te. Scilicet ille est
 Qui foecundat agros, venas telluris & omne id
 Quod spectamus opus, q̄ late mundus vterq;
 Solis lustratur radijs, lustratur & igne
 Omnia quo totum redduntur viua per orbem.
 Clara equidem es stanni seu candidioris aceruis
 Perpetuis plumbi: DEVS autem conditor horum
 Auferet hec à te prestantia munera, si te
 Senferit ingrata meritum pro talibus esse.
 Nam quot præclaras vrbes lugere videmus:
 Amissum propter decus amissumq; metallum
 Quo viguere olim, Quid si te poena maneret
 Hec eadem, quod dñj potius tamen omen in ipsum
 Conuertant. Ergo his exemplis docta Tonantis
 Verba foue superi. Veniet mox temporis ætas
 Vltima, cum terris qua corruet omnibus aether
 Quicquid condidit & causæ sapientia primæ
 Causarum merito que perfectissima fertur.

Ac vt

Ac vt cunctarum rerum, venit agra senectus
 Mole sua quia nunc & maiestate laborat
 Mundus & ingentem secum traxisse ruinam
 Cernitur aëria cœlestis ab arce Tonantis
 Sic quoq; (ne dubita, testantur id aurea cœli
 Sydera & humanæ scelera & peccata cohortis)
 Præ foribus telluris adest exhausta senectus
 Nam se non adeo solet hec prebere benignam
 Quam se præteritis foelicem præbuit annis.
 Ergo aliquem vitæ finem est extare necesse
 Istius, ac restare aliam, que longius istam
 Vincat & exuperet. Magni tu conditor orbis
 Hanc famulis largire tuis, largire ministris
 Ad tua confugimus miseri qui templa, tuamq;
 Imploramus opem, nostrasq; agnoscimus omni
 Perfidia sordes ac impietate repletas,

ENCOMION CAROLINARVM

Thermarum apud Boemos sub Slicconum
potestate sitarum.

VERSV HEROICO.

Phœbe pater vatum, doctarum Phœbe sororum
 Et caput & princeps Sophiæ cœlestis origo,
 Huc ades Aonijs rex ô pulcherrime fontis
 Qui dulces bibis atq; regis Permessidos vndas
 Hic vbi gramineis habitantia numina pratis
 Pallas, Calliope, pulcreq; induta Thalia
 Exercent artis genus omne, ac organa Nymphæ
 Dulcia pulsantes, vario modulamine cantus
 Textentes, blandis concentibus aëra mulcent.
 Huc ades, huc inquam Parnasi magne sacerdos

Inspiratq;

Inspiratq; meæ vires ac robora menti:
Vt patrias duce te valeam describere **Thermas**
Quas alius cantare fuit vix hæcenus ausus.
Si prosper venies ac diuite numine nobis
Adfueris, dabo Phœbe tibi munuscula grata
Formosam Cytharam miseri solamen amoris
Cum fugiat te tantopere Peneia virgo
Virgo animi dulcedo tui, tua curaq; **Daphne**
Forſitan hæc grato vinces modulamine tandem:
Eſt dulcis quam Phœbe dabo nimiumq; sonora
Vix habuit noſtræ ſimilem **Troianus Iopas**
Orpheus aut, cum **Tartareo** de fonte rediit
Euridicen dulci **Cythara** ſiſibusq; canoris.
Adſis ergo fauens, impelle furore recenti
Quos habitas animos, linguamq; reſoluito noſtram.
Tu quoq; **Pluto** ſenex iuuenilibus annue cœptis
Forſitan iſte tui locus eſt bona portio regni
Carmine quem celebrare rudi mea **Muſa** laborat.
Forſitan **Eumenidum** thalamos & caſtra **Megeræ**
Huc poſuit, qui cuncta **DEVS** moderatur, & iſtum
Diuitibus diſtinxit aquis ac montibus orbem.
Ergo ades & ſpectator ad hos accede labores
Si forſan digno cecini tua **Tartara** plectro
In quibus æternos olim paciere dolores
Nunc **Erebi** princeps & rex **Phlegetontis** auari.
Eſt locus in **Boemis**, vbi paruulus exit in **Egram**
Depelii medijs **Boemorum** natus in aruis:
Hinc atq; hinc montes adeuntes vertice cœlum
Equibus innumeri fontes oriuntur & amnes
Per mediasq; ruunt ingenti murmure valles
Tandem **Depelii** feſſi ſociantur & **Egræ**.
Non procul à tali coitu rex **CAROLVS** olim

Cum

Cum timidus lepores, ſæuos ſequeretnr & vrfos
Dicitur inueniſſe locum, quo tetrior alter
Non erat inuentus ſtygiocq; ſimilior **Orco**.
Nam ſæuas quem forte feras latebrasq; ferarum
Aut nemoroſa iuuat timidisq; obducta tenebris
Peruia nec radijs ſolarib, antra videre:
Ille frequens habitare locis debebat in iſtis.
Non eſt figendis cervis locus aptior alter
Nullus ad inſidias ita ab omni parte paratus,
Omnes ſi tota luſtres tellure reſeſſus.
Hic ego **Tartarei** Iouis eſſe cubilia credo
Aut quas **Perſephonen** dicunt habitare cauernas:
Sulphureis etenim ſic proſiliit ignis ab antris
Et tales ædit ſonitus, velut **Aetna** coruſcis
Ignib, æternum ſagrans ac ſulphure ſæuo
Euomit è furuis horrenda tonitrua ſeptis.
Ac quod inauditum fuit hæcenus omnibus oris
Aduerſumq; aliquis naturæ crederet eſſe
Qui non hæc oculis præſentib, antra videret,
Hic è frigorig, medijs calidiſſima prodit
Porrectas læſura manus crudeliter ambas
Que ſuib, ſetas, **Gallinis** detrahit alas
Corporibusq; cutem rapit vſa frequentib, horis
Sed modice tibi ſumpta ſtatim tibi reddet eandem
Vnda, leuians varios morbos variosq; dolores
Quos vix curarent **Auicenna** potensue **Machaon**
Si vel **Tartareo** forſan de fonte redirent,
Sed que ſit talis ratio vel cauſſa caloris
Ipa niſi hæc tellus, nutritrix materq; vaporum
Queq; cauernoſis ex collib, eijcit ignes
E calido natos intus prius aere multo
Inliquidas qui ſic, calidasq; reſoluitur vndas:

C

Seu

Seu Phlegetontæi dat copia Sulphuris illum
Quod nimio incensum motu solisq; calore
Et gelidas accendit aquas in fontib. imis:
Altera siue subest naturæ causa latentis
Vt fortasse subest animis incognita nostris,
Quisue DEVS nisi cunctipotens adiunxerit istas
Vires, quæ possunt humanos tollere morbos,
Nondum me docuit, que nos docet omnia Phœbi
Filia ter veneranda, IOVIS soror, alma Sophia:
Est immensa Dei & naturæ tanta potestas
Omnia vt arte sua faciant, condantq; creantq;
Nilq; adeo magnum, nil tam mirabile totus
Cogitat hic mundus, quod non Natura valerent
Et pater ille DEVS (si vellent forte) creare.
Tanta Panomphæi est talisq; potentia cœli,
Id quia mortales non ignoramus, auarus
Defino naturæ scrutari diuinitis artes
Quas voluit rigidis ignotas mentib. esse
Qui regit hunc natum melliori robore mundum.
Huic honor, imperium, decus, æternusq; triumphus
Huic mare & huic totus perfecte seruiat orbis
Quem pater æternus solenni condidit arte
Cum nondum foret ignis edax, non humidus Aer
Nec circumfusus tellus latitabat in vndis.
Sed redeo ad Thermas: harum formamq; locumq;
Naturas viresq; camœna commodiori
Depingam, calamo fortassis & vberiore.
Vos augusta loci venerandaq; numina: siue
Vos habet Empyreï pulcherrima regia solis
Seu tenet inferni sedes Plutonis alumnos:
Hos ituenis vatis rogo fortunate labores
Nam vestros canet ille lares vestrasq; superbe

Quas

Quas iactatis aquas, & quas habitatis arenas,
CAROLVS Augustus, quartus prænomine tali
Aurea quo duce Bulla fuit confecta, Pragensem
Venit & Aonijs Phœbus rex fontis ad urbem.
Ille pater Venczlæ tuus, super aurea notus
Sydera, Thermarum præsentium amator & author.
Ille Bohemorum cum forte erraret in oris
Per nemora & sylvas, volucrum per iustra ferarum
Vrgens satigerasq; sues, vrsosq; feroces,
Veloce nimum ceruos, leporesq; timentes,
Dicitur adduxisse viros, blandasq; puellas
Vt colerentq; locum mandasse fideliter istum.
Mox venere alijs alijs regionib. vltro *
Vt spectare loci naturam & munera possent.
Hi cum vidissent calidas è fontib. vndas
Promanare, loci super id dulcedine capti
Mox quoq; constituere sibi sedesq; domosq;
Et solitis distinxerunt rationib. illas.
Condita sic varijs è gentib. vrbs mediocris
Nomen ab inuentoris honesto nomine sumens
Boemorum regi fuit annos subdita multos.
Sed nunc Slicconib. fortassis Hypotheca facta
Parens tota, suum fertur soluisse tributum.
Hi (quib. imperium fuit hæcenus istius oræ
Tocius, Egra suis q; late diffiuit vndis
Postq; nominis ille sui migravit ab vrbe)
Scilicet hi patriæ gaudentes munere terræ
Multiplici thermas auxerunt commoditate
Et varijs post inclusere canalib. vndas
Sponte sua calidas. Ac balnea distribuerunt
In quib. ægroti, claudi, scabiosaq; turba
Et quandoq; graues morbos aut vulnera passi

C ij

Ac pleni

Ac pleni vicerib. sibi conuiuente videntur:
Quiue cibos stomacho crudos nutrire putantur
Aut alia fortasse incommoditate laborant.
Nulla lues tanta est, nullus tam pestilis æger
Quem præsens non vnda leuet vel parte doloris:
Tantas indidit illa Dei prudentia vires.
Vt taceam quòd & utilis est mulierib. illa
Dum (quo concipiat) frigentem, promouet aluum
Ac aperit, que vasa latens Natura creauit
Idq; calore nouo ac imos referante recessus.
Vera loquor: docet id rerum experientia testis
Et doctrinarum Sophiæq; magistra fidelis.
Sæpe viros vel Scythonia niue frigidiores
Accendit, viresq; nouas ignemq; ministrans
Reddidit è sterili foecundos agmine patres.
Foemina sæpe prius sterilis, que mortua visa est
Nec blandum potuit matris cognoscere nomen
His vndis percocta velut, foecundior intus
Facta, virum rursus formosa prole beauit.
Tanta DEO sobolis cura est prolisq; creandæ:
Hec Graijs olim si cognita terra fuisset
Ve Galene tibi, ve docte Auicenna, Machaon
Ve tibi, ve Chiron, sæui præceptor Achillis:
Non vos tot loculos impleuissetis & arcas.
Que medicina etenim vestris bene profuit annis
Hec toto certe contempta fuisset in orbe
Vana fuissetis tantum quoq; fabula vulgo.
Sed pater ille DEVM vires abscondit easdem
Dum viguere artes vestrae, dum nouerat herbas
Quilibet, herbarumq; decus, causasq; dolorum.
At nunc que latuere prius, pater ille DEORVM
Extulit è tenebris in apertas tristib. auras:

Dum

Dum (qui debebant curam mortalib. agris
Applicuisse, Machaonias sectarier artes)
Consuluisse suo p'us consueuere lucello
Quàm vel Apollineis vere insudare camœnis.
Nec querunt teneras cognoscere certius herbas
Quas vetus imprimis cognoscere turba solebat
Et quas nunc quidam certe cognoscere docti
Non secus exoptant, q̄ vel cupiebat auare
Dædaleis Theseus sese explicuisse latebris.
Nulla DEO maior cura est, q̄ nostra leuare
Vicera, q̄ nostris morbisq; malisq; mederi:
Tollere, quicquid & hec affert natura sinistra.
Regem tantus amor nostri tenet omnipotentem,
Hinc rerum dedit omne genus nouisse quibusdam
Indidit & teneris præclaras mentibus artes
Per quas astra, polos ac mundi arcana videmus
Contemplamur & hos oculis propiorib. orbis
Quos monstris pater ignotos agrestib. esse
Decreuit, terræ cum fundamenta locaret
Ornaretq; suam stellis ardentib. aulam.
Cum vires Vulcane tuas posuisset in arcus
Sublimes, liquidum postponens aera flammis,
Cum graue telluris pondus clausisset aquis
Collib. oceano, fluuijsq; onerantib. illum.
Is dedit has etiam nobis cognoscere thermas
Qui subiecta sumus mortali turba ruinae
Et plebs heu nimium crudelib. obuia fati
In casus miseros ac sæuas nata procellas.
Huc ergo, huc moneo curras ægrote viator
Qui fortasse iaces variorum pondere pressus
Morborum, qui Tartarea vel peste laboras:
Huc ades, Huc quoq; vos matres facilesq; puellæ

C in

Huc

Huc properate senes, iuvenes castiq; mariti
Qualiscunq; dolor vestros premit improbus artus
Depopulatur & id formæ quod postulat vsus
Huc agite: hec inq; vestræ loca commoda vitæ
Eligitote, illi dum consuluisse potestis:
Hic fessis requiem & solamina quærite membris
Morborum varia quassatis pestilitate,
Huc veniant, nodosa premit quos forte Chyragra
Calculus aut quorum lacerat crudeliter aluum:
Quorum verticib, male olens Alopecia inhæret
Quos cruciat medica insanabilis arte Podagra
Si tamen hi fortasse audent se credere lymphis,
Huc etiam properent, stomachi quos nausæa vexat
Gallica quos scabies Gangrena luesue molestat
Aut infinito Satyriasis vlcere complet,
Vel qui dira suo paciuntur tormina ventre
Nec bene concoctas retinent in corpore mensas
Acceptiue alia decumbunt labe veneni
Que de Pandoræ descendit pixide sæua
Aut ad nos est consilijs demissa deorum,
Hi querant quas hic describimus ordine Thermas,
Nullius vlceris est ratio tam casta salutis
Quam curet non hec aliqua tantummodo parte
Igniuomo velut erumpens calida vnda Vesuo.
Que si posset adhuc vnum sanare dolorem
Scilicet ære carens quem fert mantica, domusq;
Pauperis alta trahens suspiria semper egestas
Qua pia præcipue Phœbi nunc turba laborat
Vates atq; Sophi: pars semine nata DEORVM.
Hac si nos posset scabie hec quoq; lympa leuare
Esset ter foelix aqua & omnib, anteferenda
Quos vel castalios fama est extare liquores

Quos

Quos vatum veneranda cohors, quos diuus Apollo
Pallas & alma Diana bibunt Cythercea Venusq;
Actanti faciunt, vt & inter numina cœli
Sanctorumq; animas habitatoresq; Polorum
Hos numerent, qui gustarint Aganippidos vndas.
Has mihi Phœbe pater dederis si forte videndas
Aut quoq; gustandas (quid .n. vidisse iuuabit)
Conabor patrias, meliori carmine Thermas
Nobilitare, decusq; tuum, fontemq; beatum
Quo non est alius toto tibi gratior orbe
Quem circa tua sacra solent luisse decenter
Numina, nata olim cerebro IOVIS omnipotentis,
Plura equidem volui narrare, sed audio vocem
Que me alias iubet ire vias. Tu Phœbe valeto
Et tu chara mihi patria & nimis optima tellus,
Te faustos numerare sinant longosq; DEORVM
Fata dies, & te tempus tueantur in omne,

DE HIS IPSIS THERMIS SCRIPSIT ALI-
quando generosus ac illustris dominus, BOHVSLAVS
ab Hassenstein Baro Boemus, doctissimus &
summæ experientie Heros, Vladislai
regis consiliarius, &c. sequens
hoc Heroicum.

Fons Heliconiadum merito celebrande cohorti
Vnde tibi calidi latices venæue meantes
Sulphuris, aut viux (dictu mirabile) calcis
Per terras: Syculamne ignis qui prouocat Aetnam
Id facit: an stygii forsan vicinia Ditis
Has te fecit aquas: Balarum littora cedant

Atq;

Atq; Antenoreum prospectans vnda Timauum
 Et quæ cœruleo confurgit proxima Rheno
 Nobilitata tuo sanctissime CAROLE regum
 Interitu. Quantas emittit in aera bullas
 Aspice, q̄ varie lapides & marmora pingit
 Per quecunq; fluit: Vix ipsa colorib. Iris
 Collucet totidem. Fœlix per secula mana
 Fons sacer, humano generiq; salutifer esto.
 Redde seni validas vires, pauidæq; puellæ
 Formosam confer faciem, morbisq; medere
 Omnib. Et patrias accedat latior oras
 Quisquis in hac lymphæ fragiles immerferit artus.

GASPARIS BRVSCHII, ELEGIA
 RVM AC EPIGRAMMATVM LIBBR.

AD MVSAM, QVAM ABLEGAT AD
 Pettissouianam arcem in Boemiæ
 aditu sitam.

Hactenus ad varias terras mihi missa Thassa
 Ad varias vrbes ad variosq; locos.
 Indue rursus eas semper quib. vteris apte
 Compositas vestes blanda Thassa tibi.
 Utq; magis placeas ac possis gratior esse
 Illi, ad quem mitto te mea chara soror:
 Fac caput exornes prius hoc Daphneide lauro
 Nam tibi tale decus Cæsar habere dedit.
 Utq; locum perchara scias ad quem properandum
 Sit tibi, Fac teneas hec mea dicta bene.
 Non ego te cupio Garamantas adire vel Indos
 Nec Tartesiaci regna vetusta maris,

Non

Non volo Bistonij te querere sceta Tyranni
 Que nostro semper castra cruore madent.
 Sed qua Piniferis delapsus ab Alpib. EGRA
 Ad Boiemorum ditia regna fluit.
 Hactu chara mihi nimum properato Thassa
 Perfer & ad dominum carmina grata meum.
 Si tituli meminisse nequis bene, cogita aratrum
 Nam clarum a duro vomere nomen habet.
 Quod mihi prænomen pater & Baptisma dederunt.
 Contigit & domino cui dabis ista meo.
 Pectore præsentis fac sis: pauidumq; timorem
 Abijce: nil facies ista furoris habet.
 Dotib. iuuenies varijs Heroæ decorum
 Musarum patrem, religionis auum,
 In vultu probitas animi certissimus index
 Conueniensq; pudor dexteritasq; sedent.
 Si bellatorem patriæ quoq; postulet vsus:
 Non Paris, inuicta mente sed Hector erit.
 Consilijs pollet varia experientia & arte
 Quam natura dedit diues habere viro.
 Mens inuicta suo veluti Marpœsia cautes
 Robore stat, quemq; nec metuisse solet.
 Si venies etiam cultæ penetralia ad arcis
 In quib. & dominæ, virginitasq; sedent,
 Non huius poterit cursus habitiq; laboris
 Emensæ nec te poenituisse viæ.
 Ne dubita: omnib. es gratissima nempè futura
 Quos habet arx domini ter memoranda mei.
 Occurret pleno tibi mox Chirnbevggius auro
 Excipiens dulci te mea nympa mero.
 Is qui falcatum nuper mihi contulit ensen
 Dixit & hunc, nostri pignus amoris habe.

D

Mox

GASPAR
 Pflug. Do-
 minus Pet-
 tissonij de
 Rabenstei-
 nij.

Georgium
 Chirnbevg-
 gius Pan-
 nonius, Cæ-
 cellarium.

IOANNES Mox ENTNER VS erit Bachi quoq; munere præfens

ENTNERUS Et reliqui nostri tota caterua chori.

Sacellanus Sympolijs aderit vestris LAURENTIUS Hospes

& Secre- In cuius diues gratia voce sedet.

tarium. Hunc puto cantantem mirari posset Apollo

Forte & cum Cythara cederet ille sua.

Laurētius Qua flectit placidis animantia sensib. orba

Suallenber Qua sylvas, montes, saxaq; dura trahit.

gerus scri Sæpius vt memini te chara Thalia videre

ba. Cum fieres primum nota Thalia mihi.

Neuē viros iubeam te tantum accedere claros

Consilijs, armis, vitib. ense, manu.

Inuentes & in hac, formosas arce puellas

Et regum dignas Cæsaris atq; thoris,

Has dabit ENTNER VS tibi chara Thalia videndas

In nostra ENTNER VS primus amicitia.

BARBARA Prima manus nitescas tibi BARBARA porriget illa

foror D. Que domini foror est BARBARA pulchra mel.

GASPARIS Hac nihil inueni vidiq; modestius vnq;

Pflug, Ba= Hinc vel Regis erat digna puella thoro.

roniffa. In vultu pudor, in lingua prædulcia mella

In reliquo summus corpore splendor inest.

Cum loquitur fortasse viris iuueniue, decenter

Ad terras oculos deijcit illa suos.

Si loquitur, blandis loquitur sermonibus, ore

Nil vel fauicia vel leuitatis habens.

Si compellabis, dextram tibi porriget vltro:

Tum modice dextrum tu quoq; flecte genu.?

Talium. n. mentes dominarum totaq; corda

Scilicet hi mores conciliare solent.

Nam multis oculis & acuto lumine, vere

Quid quenq; deceat dedecatq;, vident.

Sæpius

Sæpius hinc qui colloquijs vult talib. vti

Exemplo discat cautior esse meo.

Nafonemq; legat morum vitæq; magistrum

Is nos morib. his instituisse potest.

Fac sis ergo memor iustorum chara meorum

Ne rigidum te quis rus coluisse ferat.

Si querit fortasse etiam generosa puella

Qui viuat dominus qui valeatq; tous.

Dicito me recte foeliciter atq; valere

Corpore: sed loculum vulnera sæua pati.

Ridebit: blanda pro me quoq; voce rogabit

Fratrem, vt det studijs munera parua meis.

Non credis, quantum faueat virtutib. illa

Morib. ingenuis litterulisq; bonis.

Ac vbi discedes iterum, reuerentius ora

Vt commendatum me sinat esse sibi.

Siquid habent artis mea carmina siue decori

Siquid neruorum est ingenijq; mihi.

Certe ego ad ornandos patriæ proceresq; patresq;

Conferam & ad laudes BARBARA diua tuas.

Te sinat ille DEVS longos vixisse per annos

Quem tu tanta animi religione colis.

Scilicet is toti semper qui præsidet orbi

Omnia in omnib. ac trinus & vnus agit.

Verum ad te redeo mea cura & sola voluptas

Nepenthes cordis blanda Thalia mei.

Perge ita perge precor reliquas inuisere Nymphas

Arx quarum dabit hec ora videnda tibi.

Aspicias Helenas forma, ciuilib. autem

Morib. Ausonias Dardaniasq; nurus.

Quas si cerneret & Latous amaret Apollo

Talis inest formis gratia, tale decus.

D ij

O Vtinam

O vtinam tecum mihi tulla tecta liceret
 Ac saltem dominum visere Musa meum.
Bis ego sex vellem menses caruisse Iyco
 Ac bibere insipidas indubitanter aquas.
Prima salutabit te vultibus **VRSVLA** blandis
 Teutona que nitidæ nomina vallis habet.
Hanc ego Scythonijs nsiuib. si candidiorem
 Dixero, crede mihi, dixero vera nimis.
Tantus inest cultus tamq̃ admirabilis illi
 Arbitrer vt dignam principis esse thoro.
Nam si os purpureum niuea cum fronte videbis
 Marmoreum collum, marmoreasq̃ manus.
Iurabis te non humana fronte puellam
 Cernere, sed nympham coeliuagamq̃ deam:
Hanc penes aspicias generosa mente **SOPHIA M**
 Qua toto vidi pulcrius orbe nihil.
Vidi ego præclaras varia in regione puellas
 Vidi quas Albis Rhenus & Ister habent,
Francia quas Bachi ter sacro munere foelix
 Quas habet & cultas terra Sueua **DEAS.**
Verum hanc que forma vincat seu morib. aptis
 Visa equidem totò non fuit orbe mihi.
Heu quales vultus, q̃ lactea colla, genæq̃
 Purpureæ, molles q̃ teneræq̃ manus.
Nil magis eximium nihil ore decentius isto
 His oculis notum contigit esse meis,
Si Paris hanc olim Phrygia vidisset in Ida
 Hesperidum Veneri non data poma forent.
Hec formæ laudes, hec aurea dona tulisset:
 Et fortasse ita nec rapta Læna foret.
Laomedontæ starent quoq̃ moenia Troiæ
 Moenia Græcorum diruta tota manu.

His

His aderunt etiam, formosæ frontis **ELYSA**
 Charaq̃ præcipue paruula **CATTA** mihi,
Scilicet has omnes blando sermone saluta
 Ac amplectere: si sic locus aptus erit.
Si quoq̃ contigerit dominas te forte videre
 Quas habet interior numina bina domus.
Quarum nomine prima suo Theodora vocatur
 Mater & est domini ter veneranda mei.
E Ranspurgeni clarissima foemina stirpe
 Insignis vitæ religione suæ.
Exemplar morum, vitæ mellioris imago
 Gloria foeminei normaq̃ certa chori.
Alter laudato Schaumburgi à stemmate nata
 Verbo appellatur Magdoliona suo.
Scilicet hec domini sola est ac summa voluptas
 Vnica dulcedo ac vnica cura, mei.
Hec prædulce patris docuit cognoscere nomen
 Hec dulcis thalami pignora chara parit.
Forma non vlli est è virginitate secunda:
 Corporis est series parua sed apta tamen.
Morib. est teneris blandoq̃ affabilis ore
 Pauperie pressis anchora firma calis.
Has inq̃ dominas si forte videre licebit
 Esto verecundus morib. ore, manu.
Hisq̃ salutatis breuiter, reuerenter & apte
 Vt mihi sint semper numina blanda, roga.
Has ego crede mihi citius non desinam amare
 Quam mors in casses me trahat, atra suos.
Has immortales facient mea carmina spero:
 Alterius quid enim carmina laudis habent.
Sic Maro Tyndariden canit amissamq̃ Creusam
 Cassandrum, Graias, Hesperiasq̃ nurus.

D iij

Andromachenq̃

Dorothes
 à Rana
 spurg Baa
 ronissa.

Magdale-
 na à Scha-
 umburg,
 comitissa.

Andromachenq; piam, Phoenissam Annamq; sororem
 Que Rutulis & opem Volscæ Camilla tulit.
 Abstulit has dudum sæuo mors impia telo
 Ac superest harum gloria & omne decus.
 Sic dominumq; meum, charam dominicq; sororem
 Ac totum genus hoc secla futura legent.
 Idq; meo merito, meritoq; Poeseos almæ
 Que pestum claros non sinit ire viros.
 Hoc domino promitte meo, suppliciq; precare
 Pectore, Mœcenas vt velit esse meus.
 Ipse sit Augustus scelix, ego paruulus esse
 Ipsi vel Maro vel Naso poeta volo.
 Hec vbi pro monitis ita feceris omnia nostris
 Ac dabis hec domino scripta legenda meo.
 Expecta, dabitur responsio commoda forsan
 Que data si fuerit mox properato domum:
 Ac si rettuleris responsa fidelia nobis.
 Semper eris nobis chara Thalia. Vale.

PRECATIO AD DEVM, ET
 CHRISTVM DEI FILIVM.

Cœli summe parens, stellarum rector & author
 Qui pedib. nubes premis & regis omnia nutu
 Que superant lunam & luna sunt inferiora:
 Aequi tu pater es: tu iusticiæq; boniq;
 Author defensorq; manes per secula cuncta.
 Ac stabili manet hec fati sententia semper
 Aegre tota licet ferat id turba infera, seq;
 Talib. opponat decretis mille per artes.
 Ergo ego te pater alme precor, teq; vnice fill
 Christe Deus, generis nostri miserate laborum.

Da mihi

Da mihi iusticiæ sanctas cognoscere leges.
 Ac verbi monumenta tui perdiscere: mentem
 Sic moderare meam, ne forte superbiat illa
 Verum accepta tuæ ferat omnia dexteritati,
 Est grauis & via difficilis, qua infraula conor
 Ad diuinarum penetralla tendere legum.
 Sed tu Christe viam (cum sis via nescia prauil
 Erroris) monstrato: potes: mihi commodiorem
 Meq; per Oceanum hunc per duraq; saxa per ignes
 Duc per sudoris genus omne ad dulcia tandem
 Gaudia, & opratum sine me contingere littus.
 Nam potes hec præstare ac his maiora: potestas
 Omnis n. seruire tibi solet atq; parenti
 Cum quo tellurem pelagus stellasq; gubernas
 Quicquid & hic in se totus complectitur orbis.

EPITAPHION IOANNI SIBENHARIO ME-
 dico ac Astronomo, socero suo positum.

Qui quondam medicas tractabas fortiter herbas
 Ac obseruabas astra decusq; poli.
 Hic vbi aquas intrat leni agmine Danubianas
 Blauus ab eiusdem nominis vrbe fluens.
 Iam duplici cura es dupliciq; labore leuatus
 Postq; te mortis sustulit hora senem.
 Namq; tibi ad patriæ cœlestis regna profecto
 Nullus erit morbus nulla timenda lues.
 Preterea nosti nunc omnia certius astra
 Que te infiniti vix docuere libri
 Illa vides iam principe demonstrante DEORVM
 Cuius sunt sancta sydera facta manu.
 Vtue senex venerande, DEVS per secula mille
 Spectatorem operis te sinat esse sui.

Blauus Vl-
 ma coit cū
 Danubio.

Anna

ANNAE SOCRVS SVAE
TVMVLVS.

CHVNEGVNDIS FILIA LOQVITVR.

Pro multa pietate, mihi dulcissima mater
Proq; fide & casta simplicitate tua.
Pro meritis quib. ornasti patremq; tuasq;
Nos gnatas, donis consilijsq; pijs.
Hoc tua gaudebunt castissima membra sepulchro
Quem manib. statuo mater amanda meis
Plura ego non possum: sed CHRISTVM exhortor
Ut patriæ tibi det dulcia regna suæ. (IHESVM,
Illic conuenies charum mihi spero parentem
Iam contemplantem signa decusq; poli
Aspiciasq; mei bis sex ibi pignora lecti
Coram cœlesti hinc inde volare choro.
Aspicias fratresq; meos charumq; maritum
Hosq; salurabis nomine rite meo.
Viuatis vos æthereo cum principe: cuius
Mox spero intuitu me quoq; posse frui.

BARBARAE DVLCISSIMAE
matris suæ apud EGRAM ciuitatem Bo-
hemicam sepultæ, tumulus.

Hic tu chara facies crudeli peste precepta
Fouisti gremio que mea membra tuo.
Ah oculis ignota meis charissima mater
Ac ipso tantum nomine nota mihi.
Que tumida me gessisti pia mater in alio
Oraq; nutriti paruula lacte tuo.

O vtinam

O vtinam superesse tibi tot fata dedissent
Quot vixisse mihi fata dedere dies.
Vidisses caput hoc viridi fulgere corona
Quam dedit ingenio Cœsarisaula meo.
Vidisses me sæpe libris sudare legendis:
Qui gemini tradunt IVRIS vtramq; viam.
Vidissesq; illam mihi que velut altera mater
Intrauit thalamos nupta pudica meos,
Plurima vidisses etiam contingere gnato
Que iucunda mihi & grata fuere parum,
Hæc quia non mecum potuisti chara videre
Rapta sed ex oculis es velut vmbra meis,
Cœlestes oro diuos, natumq; patremq;
Ut genij mihi dent ora videnda tui.
Tunc vbi nostra caro turpi de puluere surget
Extremi properans ad loca iudicij.
Audiet & dominum qui tocius arbiter orbis
Astra dabit iustis, Tartara scœua malis.
Tunc ego te mediam flagranti amplectar amore
Tunc ego mille dabo basta grata tibi.
Tum narrabo meæ seriem vitæ studijsq;
Quid tulerimq; boni, quid tulerimq; mali.
Tu mihi narrabis cœlestis gaudia vitæ
Coelos, astra, deos, angelicosq; choros.
Et quia vidisti dudum decus omne polorum
Tu sis horum docta magistra mihi.
Tum quos coniunctos vita mors noluit esse
Coniunget vita prosperiore DEVS,
Interea tu chara parens requiesce: DEORVM
Rex gremio foueat te regat atq; suo.

IOANNI BRVSCHIO PARENTI SVO.

B Qui

Qui de Maieſtate DEI patris omnipotentis
 Ambigit, aut dubitat numen inefſe poſo.
 Diuerſos videat vultus hominumq; figuras
 Ac mage diuerſum his dicet in orbe nihil.
 Si centum videas totidem cum millib. ora:
 Vix cernes ſimili facta tenore duo.
 In quib. os ori bene correfpondeat: aut ſit
 Non vel frons tantum diſpare nata modo.
 Hec oris ratio diuerſo condita vultu
 Teſtatur, quantus ſit pater ille DEVS.
 Tot formas etenim tam diuerſasq; figuras
 Artifici poterit pingere nemo manu.
 Viueret & ſi Couſ adhuc fortaiſis Apelles
 Id preſtare ſua non tamen arte queat.
 Et quia tanta DEI patris eſt vis atq; potetas
 Perpetuæ debet laudis honore cani.
 Hinc bene me genitor pietatem hortaris ad iſtam
 Qua nec erit regi gratior vlla DEO.

IN ICONA IOANNIS BRVSCII
 patris ſui.

Qui videt hos vultus, hec contemplatur & ora
 Aſpicit & canos caſariemq; tuam.
 Si quid iudicij ſuper eſt vel pectoris illi
 Sanctum te dicet nempe fuiſſe virum.
 Non errabit &: omnem etenim conſumere vitam
 Es ſolitus ſacros peruoluendo libros.
 Ac varias q̄uis terras mercator adibas
 Cognouiſſe tibi cura erat vna DEVM.
 Hinc ſacros tecum ſemper geſtare ſolebas
 Quos enoluebas nocte dieq; libros

IN ICONA IOANNIS STIGELII
 POETAE,

Fertilibus

Fertilibus genuit quem clara Thoringia campis
 Terra Lycaonio culta ſub axe iacens.
 Quem puerum blandæ Phœbi docuere ſorores
 Dignum Caſtalijs ſcribere carmen aquis,
 Qui peperit virtute ſua ſibi nomen & arte
 Hic vbi Saxonicos perfluit Albiſ agros.
 Sapius Anglorum quem rex donauerat & rex
 Vitro inuitarat Cymbrica terra tuus.
 Et quem Saxonix princeps Elector amauit
 Sæpius affectit muneribusq; ſuis.
 Quem iuſto veræ ductus virtutis amore
 Nobilium voluit Cæſar inefſe choro.
 Auxit & omnigenis mox libertatib. vitro
 Germanus quarum munere gaudet eques.
 Quem ſchola Saxonico qua nulla frequentior orbe eſt
 Audiſt Aonijs ſcripta docere gregis.
 Quinq; forent illi cum nondum luſtra peracta
 Integro inuenis robore talis erat.
 Illius ora vides ex illi picta tabella
 Ora ſacro Clarij lota liquore DEI.
 Mentem pingere vix Couſ potuiſſet Apelles
 Que tamen eſt ſcriptis iam tibi nota ſuis.

AD CHRISTOPHORVM A LINSTAV
 Mechelburgenſem.

Si te coeleſti de religione loquentem
 Audio & athereos commemorare deos.
 Si doctas laudare ſcholas & munera Phœbi
 Audio te dignis enumerare modis.
 Non poſſum non te mirari, & tollere laude
 Virtutes animi corporis atq; tui.
 Stemmate nobilis, inuictis præſtantior armis
 Corpore magnus es, at nec pietate minor.

E ij Si multos

Si multos ea vita tibi similesq; paresq;
Cerneret antiquum stare vbiq; decus,
Gentes & populi concordia pace coirent
Florent summi dogma fidesq; DEI,

IN ICONA CHVNEGVNDIS
vxoris suæ.

Desine flere quod est adeo brevis ista voluptas
Et pede tam celeri vita quod ista fugit.
Sed gaude, quia nos coeli properamus ad aulam
Vita in qua nobis nescia mortis erit.
Et migramus ab hac que plena est pestilitatis
Terra, DEO fidum que finit esse nihil.

AD ALBERTVM CRANZ,
Hamburgensem.

Serta puellarum casti argumenta pudoris
Quin & virginei publica signa chori.
Tradita sunt ALBERTE tuæ gestamina genti
Nec temere Cæsar qui dedit ista, dedit.
Admoneant ea te vitæ q; fluxa sit hora
Istius, & fragili quantum eat illa pede,
Cernis vt intereant fragrantis lilia flores
Vtq; decens rosa, mox marcida facta cadat.
Vt pereant violæ, pereat Narcissus & Herbæ
Omnes & culti gramina queq; soli.
Hinc recte facis Aonias nectendo corollas
Phœbi absoluere quod niteris omne decus.
Discis Apollineas blandissima numina Nymphas
Quicquid & ipsarum docta catena docet.
Hinc præclara tuæ continget gloria genti
Nomen & eximium fiet vbiq; tuum
Illa solent florere diu ac marcescere nunq;
Virginea vere condita sarta manu.

AD

AD IOANNEM ENTNERVM.

Si finitor es, amplector cognominis omen
Fine nihil melius commodiusq; bono.
Sive voceris anas, & anis de nomine nomen
Sumpsisti forsan, vt tua signa monent.
Fac ne te immergas furibundo sæpe Lyæo
Nam caput efficiet mersio multa graue.

BENEDICTI SIBENHVNERI, CONSVLIS
Schonfeldensis, Symbolum.

Hic amat in Venerem pronas facilesq; puellas
Alter amat liciti gaudia casta thori.
Thesauros colit alter & auri pondera facti
Et multorum oculos marmora pulcra mouent.
Ac, licet illa mihi placeant quoq; dona Lyæi
Omnib, his soleo præposuisse tamen.

ANGVSTIÆ SVNT VNDIQ; VE,
Georgij Chriennbegij, Symbolum.

Ad solis quamcunq; plagam perueneris, illic A.
Sæuas ærumnas & mala multa vides. S.
Vana hominis mens est, que vitam querere dulcem V.
Audet in hac mundi pestilitate graui.
Solis ad occasum curras si, Solis & ortum
Vanam spem tamen hanc experiere tuam.
Ærumnis & tristitia sunt omnia plena,
Summos hec etiam tristitia fata manent.
Virib, ac potius Boreas excindere quercum
Aut vltimum: violas q; solet ipse leues.
Sic homines etiam que seua pericula cunctos
Vexant, ad summos sæpius ire solent.

VALENTINO CLERLIONI.
Fide DEO, quicumq; cupis bene viuere: quicquid
Vitaq; fert animo fac paciente feras.

E iij

N0

Nil adeo aduersum est, quod non patientia frangat
Hec etiam stygias vincere possent aquas.
Ac nemo est adeo fatis immeris iniquis
Quem reuocare Dei non manus alta queat.

FAVBANT QVI VOLVNT, SYMBOLVM
Mycali Baumanni.

Factor Dei

Quid moror hunc mundum diuino semine natus
Cum mihi protector sit pater ille DEVS.
Qui uolet, ille meis faueat successib. opto:
Qui nequit, is socius desinat esse meus.
Nulla potest homini maior fortuna venire
Quam si clementem possit habere DEVM.

SYMBOLVM ANDREAE CASTNERI.

Quod tibi corde cupis fieri vel mente fideli
Id quoq; tu reliquis exhibuisse uelis.
A quo non laedi cupis, hunc laesisse caueo:
Qui te diligit, hunc te quoq; amare decet.
Ista DEI patris est ter suspicienda uoluntas
Hanc neq; Tartareus frangere Pluto potest.

STEPHANO HVILERO, BVRGVNDIONI
medicinæ Doctori.

Inuestigator medicarum STEPHANE rerum
Cultor Apollinei STEPHANE docte gregis.
Si sunt ut quidam nuper dixere sodales
Tradita iudicio carmina nostra tuo:
Si sunt forsan & hec que continet iste libellus
Digna patrocini carmina nostra bono.
Facea cognoscat per te sacer ordo Senatus
Utq; legat vatem patria tota suum.
Istius in sacro castas Helicone sorores
Officij memores ex periere, vale.

THOMAE IANO SVO.

Tu quoq;

Tu quoq; Pagasæ non vltima fama cohortis
Semper Apollineis dedite lane libris.
Hec mea scripta uelis animoso Marte tueri
Que vix integra sic liuida turba sinet.
Scis rudis ingenium plebis, scis vulgus ineptum
Ut solet id miris carpere nostra modis.
Huius iudicium facile contemnere discam
Si tua forsan erit Musa patrona mihi.
Viue, vale: & nostri semper memor, optime lane
Dij seruent vitæ stamina firma tuæ.

QVI EX DEO EST, VERBUM DEI AVDIT.
In gratiam GASPARI Preseri.

A cello sua qui deducunt semina coelo
Aut quos æterni condidit aula DEI
Hi cupiunt audire DEI quoq; dogma fidemq;
Que nobis monstrat rursus ad astra viam.
E contra stygiæ que debita turba Megeræ est
Non audire Dei dogmata casta potest.
Sed fauet illecebris mundi, contemnit honestas
Doctrinas, vafro spernit & ore DEVM.

FORTVNA IN CRIBRO, IN GRATIAM
HIERONYMI Eobani Hesi.

Est fortuna mihi in spacio plurima cribro
Ac adeo densa ut vix penetrare queat.
Sed te diua precor dubio que volueris orbe.
Qua magis inconstans nil videt ille DEVS:
Ut facili penetrare sinas pede pessima quæq;
Que vitam possint lædere fata meam.
E contra superesse sinas bona plurima que sint
Vitæ ornamentum grande decusq; meæ.
Si fautrix rerum fueris fortuna mearum
Ac fueris coeptis non inuisca meis:

Polliceor

Polliceor iuuenem forti tibi corpore fortem
Ut tecum in thalamis dormiat ille tuis.

SPES MEA CHRISTVS, IN GRATIAM
IOANNIS Negelini Vlmensis

Speret is in vires robusti corporis: alter
In multas & opes diuitiasq; graues,
Speret in Heroes, qui vult quoq; forte ducesq;
Me sola in CHRISTVM spes alar atq; fides.

SINE OPE DIVINA CORRVPNT HVMANA,
In gratiam THEOBALDI Theodorici
Argentiniensis.

Quicquid in humanis reb. natura creauit,
Corruet, ac misera clade peribit iners,
Ni vetet id qui cuncta DEVS ratione gubernat
Temperat & nutu fata polosq; suo.

VICTORIA CVRAM AMAT, IN GRATIAM
FRANCISCI Rencheri Frisij.

Vt res omnis amat curas ac indiget illis
Non secus ac Solis lumine mundus eget,
Multiplices ita dulcis amat victoria curas:
Curam adhibe & fausto numine tutus eris.
Sæpe ego sollicitas hominem contemnere vidi
Curas, poenituit quem quoq; sæpe sui,
Quisquis habes, quod amas, curas adhibeto seniles
Ne dubita, diuum munere victor eris,
IN GRATIAM LVDOVICI
Varenbuleri.

Quid iucundius est poterit vel gratius vsq;
Esse, vetustatis q; meminisse piæ.
Sæpius aut exhaustorum meminisse laborum
Quid tulerisq; boni quid tulerisq; mali.

Ac pereat,

Ac pereat, quicumq; vetat, meminisse quid olim
Feceris & vitæ quis fuit ordo tuæ.

Qua quondam Aonias adamaris fronte sorores
Et quas constantes senseris esse magis.
Cur non ista iuuent, que sunt dulcedine plena
Quando immitia vel deteriora iuuant.

BREUIA ET BONA, IN GRATIAM
MELCHIORIS à Klein.

Vt breuitate nihil succincta est pulchrius vsq;
Sic breuia imprimis sic bona cuncta colo.
Sic breue carmen amo quadam dulcedine præstans:
Dulcia nam breuib. semper inesse solent.

IN GRATIAM M. IOANNIS
Meyeri, Bernensis.

Fraudib. inuidiaq; vacant domicilla Phœbi
Sed non candore & dexteritate vacant.

Quisquis Apollineas circumfert mente sorores
Pectore candorem versat & ille suo.

Ille quibuslibet ingenio succurrit aperto
Subuenit integris commodat atq; bonis.

Qui spernit Phœbi monumenta, Bitumine certe
Nigrius Illyrio pectus & inguen habet.

DOMINVS PROPE, IN GRATIAM
M. IOANNIS Vtrici Vuellendingeri.

Quid timeo furtas & saua pericula mundi
Quid duræ metuo tela cruenta necis?

Quid carnem moror hanc peccatis mille grauata
Prælia que mecum vix toleranda facit.

Quid Phlegetontæi fraudesq; dolosq; Tyranni
Nos circum licet is ceu Leo Pœnus eat?

Ille Panomphæis qui singula lustrat ocellis
Victor adest, vitæ curam habet ille meæ.

Hunc ego adoro, huius totus dependeo nutu
In fragillis donec carcere carnis ero.

F

NOLI

NOLI ALTVM SAPERE, IN GRATIAM

FRANCISCI ab alba spina, Galli.

Si sapi aliter sapere.
Si sapis & vere sapientis nomine gaudes

Sis contenta humili chara Thalia pede.

Alta nocent, nimiumq; nocent sublimia semper

Omnib. omnia sunt summa referta malis.

Quisquis amas requiem, mediocria dilige: Paruis

Aurea pax, magnis factio reb. inest.

CONSCIENTIA RES OPTIMA, IN GRATIAM

DIONYSII Roneri.

Qui bene conscius est sibi, foelicissimus ille est.

Ne lingua metuit dira venena mala.

At que peccati sibi met mens conscia pravi est:

Et timet & miseris angitur illa modis.

Non igitur cupio thesauros vberiores

Non mihi Pactoli cuncta metalla precor.

Dives ego fat sum, si sit mea conscia recti

Mens sibi, nullius & conscia dextra mali.

SYMBOLON AVTHORIS: NASCI, PATI,

Mori, aliquoties redditum.

Nascimur & patimur, morimur quoq;: scilicet ille

Rebus in humanis ordo perentis erit.

ALITER.

Nascuntur tumida mortales matris in aluo

Hos quoq; nonnunq; mors rapit ante diem.

Sed quas transigimus viuendo scilicet horas

Aerumnis plenas cernimus atq; malis.

ALITER.

Cur ita, tam miseram vitam constanter amamus

Que tamen aerumnis tota malisq; scater.

Nascimur in vitis, diuinæ innascimur iræ

Tandem fulmine nos mors rapit atra suo.

Non rapit illa tamen, nisi quos exercuit omni

Curarum atq; mali pestilitate prius.

ALITER.

ALITER.

Nascimur vt serie tandem moriamur eadem

Vita mali pelagus nil nisi tristis habet.

ALITER.

Nascimur & miseri, miseros & degimus annos

Mors (velut audimus) nil quoq; mellis habet.

Omnia sunt fucata malis ac plena tumultu

Vix quoq; que bona sunt pestilitate carent.

ALITER.

Nasci principium est, sic mors est terminus aui

Quod medium est, id erit mille pericla pati.

SYMBOLVM NICOLAI STIMFELIANI,

Vlmensis.

Principium cunctorum amor est ac lerna malorum

Sive sit is longus sive sit ille breuis.

SYMBOLVM MYCALI ZENGII

Pabergensis.

Si sapis, in dominum constanti pectore spera

Ac super hunc curas projice chare tuas.

Auxilium venit omne pia de sede DEORVM

Hinc opus est, vt tu commoda cuncta petas.

A dextra leuaq; cadant si millia multa

Tu tamen integro corpore tutus eris.

IOANNES STIGELIVS, GASPARI

Bruschio.

Vitifero natum sinuosi in littore Rheni

Attulit Albiacus nobile Tucca merum.

Quemq; viris aiunt Mysas laudare puellis

Huc misit patrium regia Torga Zythum.

Si iuuat a ccena tristes dissoluere curas

Musarum Bruschi digne fauore, veni.

Ad numerum nostros pro more bibemus amores

Hic mecum quamuis impare lege bibas.

F ij

Nam

Nasci et mori

Nam Cunigunda nouem bibitur tibi candide Bruschi
Vix cyphis bibitur quattuor ILLA mihi,
Te potum ac hylarem dominae quota littera reddit
Epota maneo sobrius ipse mea.
Foelix qui numero fortem submergis amorem
Me misere in somnem sobrius angit amor.

IDEM, Eidem Bruschio.

ILLA mihi bibitur gelidæ sub tempore Brumæ
Cum releuant crassam fortia vina gulam.
Hec eadem adiuncta bibitur mihi vere SABINA
Cumq; pares cernit PLEIAS orta dies.
At cum dura canem sicientem prottulit Aestas
Cum reliquis bibitur PENTHESILEA mihi.
Cumq; bibam multas, tamen vnus ignib. ILLAE
Vror, & hanc fido pectore castus amo.

IOANNI STIGELIO POETAE, THESEO SVO,
GASPAR BRVSCHIVS.

Septem BARBARA, sex poclis REGINA bibatur
Quattuor ANNA, velut MAGDOLIONA decem.
Omnis amica suo numerari nomine debet
Que saltem est domino dulcis amica suo.
Quotq; notas ostendit amatae nomen amicae
Tot quoq; sunt cupido vina bibenda proco.
Ergo dabis facilem veniam mihi chare Stigeli
Si mea forsitan est sobria vita parum.
Guttore pocla nouem mihi sunt sorbenda fideli
Cum socijs quoties haurio vina meis.
Tu leuiore bibis iactura bis duo saltem:
Nam placet ILLA tibi, sic CVNEGVND A mihi.
Ebrius ergo tibi possim ne solus haberi
ILLAE adiungatur nota SABINA tuae.
Car mine sic quantum vincis me docte Stigeli,
Sic etiam vincas ebrietate, vale.

DE

DE NOUEM MVSIS, IN GRATIAM
MATHAEI Caielli.

Ter tria nata IOVIS cerebro pia numina cerne
Et cole quisquis amas Phœbi contingere fontes,
Si quid habet veræ mundus dulcedinis, illud
Phœbus habet, Musæq; docent, Pallasq; ministrat.

EX GRECO.

Ignis edax, mare nauifragum, mulierq; superbo
Ingenio: tria sunt hec mala & ampla nimis.

SENARIVS.

Et ignis & mare & mulier, tria sunt mala.

TVMVLVS CYRI REGIS

Persarum.

Cyrus rex, eques optimus, optimus & iaculator
Hic iaceo, hosti hostis crudelis, amicus amico.

DE MVSICA.

Ingenij neruos ac omnia robora tollit
Musica, delicias procreat innumeras.
Laudib. æterni venerandum dogma parentis
Cuius sunt nutu condita cuncta, vehit.
Formosas placat mirando numine Nymphas
I nunc & Clarij munera sperne chori.
Quisquis amas Musas, felicib. vttere fatis
Qui spernis, stygio sis rudis esca IOVI.

CHRISTOPHORO A KLEIN.

Nomine paruus es, ipso etiam nec corpore maior
Magnus at ingenio, si cupis, esse potes.
Quos legum legis ergo libros, lege mente fideli
Tum facies magnum & nomen in sorbe tuum.

BENEDICTO MVLICIO PATRI

GASPAR filius posuit.

Præceptis Sophiae coelestis & artib. aulae
Quod mea dicasti pectora chare pater.

F iij

Te

Te quod ego curante DEI sanabile dogma
Perdidici, decus & Palladis omne sacrae.
Hac ego pro pietate pater dulcissime, tali
Exorno cineres rursus honore tuos.
Ut tua praesenti requiescant ossa sub vrna
Gaudet ut in Christi mens tua recta sinu:
Ac laudat quem tu viuens coluisse solebas
Constanti dominum religione DEVM.

GEORGIO DEPELIANO
BOEMO.

Georgi mihi charè propter ipsam
Communem patriam ac vtriq; charam
Si iustæ ac solidæ cupis venire
In perfectum iter eruditionis.
Si foeliciter esse vis quod optas
Doctus qualibet in professione
Fac summo Dialecticos libellos
Euoluas studio ac iugi labore
Ut dignoscere rite curua rectis
Et prudentius omnium probare
Argumenta queas. Bonum sit illud &
Confutumue malis Sophisticisq;
Aut errorib. aut dolis? inepta
Seu formæ ratione, an expedita?
His adiungito Rhetorum disertos
Sermones, quib. explicare quiduis
Ac ornare suo solent colore.
Exemplum Cicero tibi ministrat
His exercitijs satis probatum,
Ne dicam reliquos recentiores
Quos inter mihi Sturmius tenere
Partes scilicet optimas videtur.

Ac

Ac postq; eloquij tenes figuras
Ornamenta, iocos, sales suaues:
Naturam quoq; diligenter, ipsam
Rerum scilicet omnium parentem
Discas ordine sedulo, docentem
Recte reb. inesse non ineptas
Causas omnib. & nihil nisi apte
In mundo fieri ac DEI supremi
Alto consilio, tenentis omne
Hoc nempe imperium vtriusq; mundi.
Hæc est summa scientia, hæc voluptas
Qua nec maior in istius pudenda
Carnis luxurie potest referri.
Hec nos & similes DEO perenni
Ac vere efficit esse quod iubemur.
Hec princeps eadem scientiarum
Aeternæ propius trophœa vitæ
Et tanq; in speculo dabit videre.
Hanc cum cognitione siue morum
Seu virtutis & æquitatis arte
Quisquis iunxerit: is DEO parenti
Authori sapientiæ atq; morum
Se nec dissimilem nec imparem esse
Credat. Nam neq; Delphici tonantis
Quicq; certius aut magis fidele
Seu Cortyna refert: sonant nec antra
Cumeæ folijs operta vatis.

F I N I S.

V I T E B E R G A E,

EX OFFICINA IOSEPHI Ζοφου,

MENSE IUNIO, ANNO

M. D. XLII.